

ANJA WAGNER

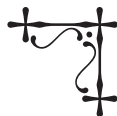

Rennen voor je leven

Vertaald door Ans van der Graaff

Leopold / Amsterdam

Richtlijnen voor magenten op missie

1. Alles wat *magische agenten* (kortweg: *magenten*) doen is strikt geheim.
2. Als iemand je doorziet, gebruik dan vergeetdruppels.
3. *Vergeetdruppels* zijn ook het voorkeursmiddel bij magische mislukkingen.
4. Magenten-hulpmiddelen moeten altijd verborgen blijven en mogen alleen in het geheim worden gebruikt.
5. Let op: de magische begeleider is je magische laadstation, zorg dus goed voor hem. (Het handboekje *Mijn magische begeleider... hoe hij echt in elkaar zit* hoort altijd in je bagage te zitten.)
6. De noodknop leidt tot onmiddellijke terugtrekking uit de missie en tot overplaatsing naar de binnendienst. Hij mag alleen in geval van nood worden gebruikt.
7. Je magische smartwatch moet altijd opgeladen zijn en het wachtwoord moet elke dag worden gewijzigd.
8. Vuistregel voor magenten: vertrouw niemand.
9. Volwassenen kunnen zich niet voorstellen dat kinderen een belangrijker taak hebben dan zij. Laat ze in die waan.
10. Als je op een buitenlandse missie wordt gestuurd, leer dan zo veel mogelijk over de mythen, verhalen en legenden van je locatie.

Hamburg – Boston – Rio de Janeiro –
Johannesburg – Tokio – Melbourne (nieuw)

Memo nr. 5-november

Aan alle magenten in het 1e jaar van de Hogere Macademie!
De praktijktoets Magische Boeitechnieken komt eraan, en dit
zijn de laatste mededelingen van toetsleider Egbert Eder:

1. Wie probeert vals te spelen, bijvoorbeeld door verboden boeien (zoals Manause slingerboeien) te gebruiken, wordt meteen uitgesloten van deelname aan de toets. Ook geldt een verbod op het gebruik van magische hulpmiddelen die niet in de categorie 'magische boeien' vallen (zoals slaapbevorderende tools).
2. Magische begeleiders mogen bij de toets aanwezig zijn om magie te leveren, maar mogen niet ingrijpen. De magische smartwatch moet uitgeschakeld zijn.
3. De te boeien wezens worden kort voor de toets door loting bepaald.
4. Je kunt de toets afbreken door je boeien op de grond te leggen en voor het wezen te buigen.

In opdracht:

Amanda Adams

SAM International, hoofdkwartier

HOOFDSTUK 1

De vliegende riksja

Soms droomde ik dat ik een heel normale familie had. En dan werd ik wakker en was alles weer net zo krankzinnig als altijd.

‘Kom hier, eigenwijs gevederd mormel!’ hoorde ik Edvina beneden roepen. ‘Waag het niet nog een ei te verstoppen of op de grond te laten vallen.’

Ik hoorde meubels bonken. Waarschijnlijk rende mijn moeder achter Krok aan. Krok was haar eierlegger, een kruising tussen een kraai en een geplukte zwarte uil, die luid krijste. Dat deed hij altijd wanneer hij een ei legde of kwaaië zin had. Elke dag dus.

Ik stond op en liep naar het raam. Er lag rijp op ons garagedak en in de ochtendschemering steeg donkerrode rook uit onze schoorsteen op. Mijn vader Enno was dus al aan de slag. Wanneer hij een idee had voor een nieuwe magische tool, sloot hij zichzelf dagenlang op in zijn werkplaats en deed hij de deur alleen maar open zodat we hem eten konden brengen.

‘Waaah, het is 07.13 uur op zaterdag 15 november,’ zei Glenda geeuwend vanuit mijn witchwatch. Het groenige gezicht van de horlogeheks verscheen op het display. Ze had haar geruite pyjama nog aan, schoof haar slaapmasker omhoog en keek me chagrijnig aan.

‘Met andere woorden: waarom ben jij al wakker, Elia Evander?’

‘Serieus! Kunnen we zelfs in het weekend niet uitslapen?’ bromde Selmor. Mijn rufter lag opgerold in zijn mandje naast mijn bed, met zijn bruin-wit gestreepte staart om zich heen geslagen. ‘O wee als ik niet op z’n minst een paar chilirupsen met croissants als ontbijt krijg.’

Ik keek zuchtend naar de stapel boeken op mijn bureau. ‘Ik moet me voorbereiden op de toets *Magische Boeitechnieken*. We hebben geen tijd om te luilakken.’

‘Hoor haar nou,’ zei Glenda honend. Ze trok het slaapmasker weer over haar ogen. ‘Zij heeft een toets, dus wij hebben geen tijd.’

Selmor deed een oog open en keek me met ware doodsverachting aan. ‘Als je me weer als proefkonijn voor je magische boeien wilde gebruiken, zet dat dan maar uit je hoofd. Ik heb geen zin om weer een halve dag aan een dakbalk te bungelen, alleen maar omdat jij zo’n drakenklauw niet meer openkrijgt. En trouwens: je hebt het magen-texamen toch allang gehaald? Waarom maak je dan ook nog die toets?’

Ik hurkte naast Selmors mandje en aaide mijn magische begeleider. Eerst begon mijn hand te kriebelen en toen mijn hele lichaam. Selmors magie werd op mij overgedragen en ik zat meteen vol energie. ‘Ook na de basisopleiding moet je blijven leren en toetsen maken om in aanmerking te kunnen komen voor bijzondere opdrachten. De besten onder ons worden zelfs wereldwijd ingezet bij magische noodgevallen. Stel je al die avonturen voor: Boston, Rio de Janeiro, Johannesburg, Tokio...’

‘Laat je vooral niet tegenhouden,’ mompelde Selmor half slapend. ‘Zelf blijf ik liever in mijn warme mandje.’

Ik spitste mijn oren en haastte me terug naar het raam toen ik

buiten een vreemd, trappend geluid hoorde. Zoals altijd verdacht ik eerst Enno. Maar de garage was ongeschonden, in tegenstelling tot de uitvinderswerkplaats in het gebouw van onze geheime dienst. Die had mijn vader een paar jaar geleden in brand gestoken. Sindsdien moest hij thuis werken.

Het getrappel buiten werd steeds luider. Ik deed het raam open en boog zo ver mogelijk naar buiten. Het was nog niet helemaal licht. Onze burens sliepen vast allemaal nog. Ik keek de Elzenstraat door en kon mijn ogen bijna niet geloven. Bij de kruising draaide een heel bijzonder vervoermiddel onze straat in. Een grote struisvogel trok een hobbeland rijtuigje op twee wielen achter zich aan.

Ik deed het raam weer dicht en pakte mijn monode. Daar zat een wisselglas in, dat de magie uit de omgeving wegfilterde en me de wereld liet zien zoals niet-magenten hem zagen.

Dat dacht ik al! De struisvogel was door het wisselglas niet te zien. Het leek nu alsof de riksja door een oude, knetterende motor werd voortgetrokken.

Ik stormde mijn kamer uit en de trap af. Krok zat op de trapleuning en was verdacht stil. Edvina zat op haar knieën op het kleed voor de garderobe en doorzocht onze schoenen.

Ze keek me verbaasd aan en riep: 'Nou zeg, wat doe jij zo vroeg uit bed? Je gaat toch zeker niet weer op missie?'

Ik schudde mijn hoofd. 'Volgens mij krijgen we bezoek.'

Maar Edvina luisterde al niet meer naar me. Ze haalde triomfantelijk een zwart ei uit een van mijn gym schoenen. 'Kijk eens aan, wat hebben we hier?' Ze blies een blonde lok van haar voorhoofd en stond op. 'Ik zweer je dat ik die achterbakse eierlegger er nog eens uitgooi. Ik ben nog liever niet-magisch dan dat ik dit boosaardige

verenbeest nog langer blijf voeren,' zei ze woedend tegen Krok. Het driftige getrappel buiten trok haar aandacht en ze keek me vragend aan. 'Wat is dat in vredesnaam?' riep ze, want het lawaai werd steeds luider. 'Enno!' riep ze met haar handen in haar zij.

'Deze keer niet.' Ik liep naar de voordeur om die open te trekken.

De reusachtige struisvogel kwam net onze oprit op. Van zo dichtbij was hij nog indrukwekkender. Hij had glanzende blauwe veren en een lange gele nek. Op zijn kop droeg hij een oude leren motorhelm en bijpassende bril.

'Ho, Archie. Hooo!' riep een vrouwenstem vanuit de riksja en de struisvogel remde abrupt af. Er wervelde stof op en toen dat weer ging liggen, zag ik wie er uit de riksja stapte.

'Vivy!' Ik rende mijn tante tegemoet.

Vivy, die officieel en voor alle andere mensen Elvira heette, was de zus van mijn vader en leek niet alleen ontzettend op hem, maar ze was ook minstens zo gek en avontuurlijk als hij. En ze was beroemd in magentenkringen. Iedereen kende haar. Bij de verzamelkaarten van de grootste spieders aller tijden, de talentscouts van de SAM dus, was haar kaart die met een gouden randje.

Ze trok me dicht tegen zich aan en een vieze zwavelgeur drong mijn neus binnen. Vivy rook net als Enno naar overvloedige magie, een beetje zoals rotte eieren.

'Maar hoe kan dat nou?' riep Edvina achter me. 'Ik dacht dat je in Australië op zoek was naar nieuw talent.'

Vivy knipoogde naar me en draaide zich toen om naar de riksja om er een oude leren koffer en een piepkleine ronde vogelkooi uit te halen en aan mij te geven. 'Gisteren Australië, morgen Alaska. Met Archie kan het.' Ze liep naar de struisvogel toe. 'Het grootste deel van

de reis vlogen we op supersonische snelheid, sneller dan het geluid dus. Alleen boven de steden moesten we voorzichtig zijn.' Ze bevrijdde Archie uit het tuig en gaf hem een goedmoedig klapje, waarop de struisvogel in onze tuin begon te grazen. Daarbij maakte hij vreemde, knetterende geluiden. 'Hij heeft onderweg veel lucht ingeslikt,' verontschuldigde Vivy zich. 'Die moet er op de een of andere manier weer uit.'

Edvina keek Vivy nog steeds vol ongeloof aan. Daarna dwaalde haar bezorgde blik van het ene buurhuis naar het volgende. Ze dacht vast aan de chaos die Vivy bij haar vorige bezoek had achtergelaten.

'Ach, Elia?' Vivy wees naar de kleine vogelkooi. 'Breng jij Gromprik even naar binnen en laat hem uit zijn kooitje. Hij huilt al sinds we boven India vlogen.' Ze boog naar me voorover. 'Zei ik huilen? Krijzen is nog te zacht uitgedrukt. Je gelooft gewoon niet wat voor lawaai dat edele wezentje kan produceren.'

Ik tuurde in het kooitje en bekeek het wezen, dat zo groot was als mijn handpalm en dat bij Vivy's laatste woorden met zijn ogen rolde. Zijn pelzige lijfje leek op dat van een aapje, maar hij had twee grote, getande vleugels en aan het eind van zijn lange dunne staart zat iets wat me aan een vin deed denken. In plaats van een neus had hij een lange angel midden in zijn gezicht en boven op zijn kop had hij twee spitse oren. Tussen de tralies door keek het beestje me met zijn armen over elkaar grimmig aan.

Vivy keek nu ook in het kooitje en zuchtte. 'Heer Gromprik is een vleermug, en ja, hij doet precies wat je denkt: hij steekt als een vervelende mug om me van magie te voorzien. Het wordt alleen een probleem als hij niet-magenten steekt, daarom zit hij onderweg in het kooitje. Let dus goed op wanneer je hem eruit laat.'

Bij de buren ging de voordeur open en Ilse kwam in een gebloemde badjas naar buiten. Haar muisgrijze haar zwierde om haar gezicht toen ze zich nieuwsgierig naar ons omdraaide. Zonder ons uit het oog te verliezen riep ze naar binnen: 'Leo?' Daarna liep ze naar de bremstruik om de laatste blaadjes van de takken te plukken. Natuurlijk kon de bremstruik heel goed zelf zijn blaadjes laten vallen, maar vanaf die plek kon Ilse ons perfect afluisteren. En zoals altijd deed ze alsof ze ons helemaal niet opmerkte. Ze reageerde niet eens op Vivy's opgewekte 'Goedemorgen!'

'Riep je, lieverd?' Leo, de man van Ilse, kwam op pantoffels naar buiten en slofte door de voortuin.

'De buren hebben bezoek,' zei Ilse tegen hem, zonder moeite te doen om zachtjes te praten. 'Is dat niet dat krankzinnige mens dat twee jaar geleden midden in de zomer vuurwerk afstak op de oprit en Theo's konijnenhok platbrandde?'

Edvina keek me gealarmeerd aan.

'Dat zou kunnen, lieverd.' Leo keek niet eens goed.

'Je moet de politie bellen,' eiste Ilse van hem. 'Wie weet wat voor gevaarlijk beest er in dat kooitje zit. We zijn ons leven niet zeker als dat mens in de buurt is.'

'O, kijk, de krant is er al.' Leo liep naar de brievenbus bij het tuinhekje. 'Waarom drinken we niet eerst onze koffie op, nu hij nog warm is?'

'Jij zou zelfs nog koffiedrinken als ons huis in brand stond,' mopperde Ilse.

'Kom nou, lieverd,' zei Leo zacht. 'Ik heb ook al een cracker met abrikozenjam voor je gemaakt.'

Waarschijnlijk lokte het woord 'abrikozenjam' Ilse met hem mee.

Ze keek nog wel een keer achterdochtig over de heg voordat ze achter Leo aan naar binnen liep. En opnieuw vroeg ik me af hoe twee mensen die zo verschillend waren het met elkaar uithielden, of vooral hoe de zachtaardige Leo het met Ilse uithield.

‘Laten wij ook maar naar binnen gaan.’ Edvina nam Vivy’s koffer van me over. ‘Je komt trouwens als geroepen,’ zei ze tegen Vivy. ‘Enno zit al sinds gistermiddag in zijn werkplaats. Misschien kun jij hem naar buiten lokken.’

Vivy schudde haar hoofd. ‘Het spijt me, dan zal hij nog een poosje moeten blijven zitten. Ik heb een dringende afspraak in de stad.’ Ze keek peinzend naar haar struisvogel. ‘Het is alleen altijd nogal lastig om Archie ergens te parkeren. Hij wordt niet graag vastgebonden.’

‘Geen probleem,’ zei Edvina. ‘Ik moet toch nog naar de centrale. Ik neem je wel mee in mijn auto en Elia kan intussen op Archie en heer Gromprik passen. Maar vertel, Vivy. Heb je een nieuwe magische begeleider? Hoe heb je dat voor elkaar gekregen?’

Ik wist precies waar mijn moeder aan dacht.

‘O, dat was tragisch!’ riep Vivy op weg naar de voordeur. ‘Mijn trouwe eierlegger is vorig jaar bij de magentenspelen opgegeten door een Tibetaanse franjedraak.’

‘Aha, een Tibetaanse franjedraak,’ mompelde Edvina, alsof ze die informatie wilde opslaan voor later.

‘Nou, Elia, zodra we terug zijn uit de stad moet je me alles over je eerste missie vertellen,’ zei Vivy. ‘En welke magische begeleider je hebt gekregen en of het waar is wat ik over je in **MERCK!** heb gelezen...’ Ze haalde een tijdschrift uit het voorvak van haar schoudertas, met op de voorpagina de mislukte foto uit mijn magentendossier, en drukte het me met opgetrokken wenkbrauwen in de hand.

Een nieuwe ster aan de magentenhemel

Elia Evander, zo heet de magent die in de Duitse centrale van de SAM International opzien baart en alle records breekt. Voor haar fantastische magentenexamen ontving ze op haar twaalfde verjaardag de erespeld in zilver. Daarmee is ze de jongste drager van de erespeld in de geschiedenis van de geheime dienst. Helaas was de nieuwe ster niet beschikbaar voor een interview, want ze was (zoals te verwachten) op missie. De leider van haar dienst gaf als commentaar: 'Elia Evander werkt momenteel aan haar eerste zaak en doet dat tot nu toe heel goed – zij het met wat eigenzinnige methodes.'

Wat mogen we in de toekomst van Elia Evander verwachten? Het medium Evangelina heeft een blik voor ons in de kaarten geworpen. 'Ik zie gevaarlijke missies op de magent afkomen. Als ze erin slaagt niet de noodknop in te drukken en het tegelijk te overleven, zal ze magentengeschiedenis schrijven!'

We houden onze lezers op de hoogte.

© MERCK! -

*Magenten en raadselachtige creaturen in de kijker
Novembereditie*